

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 14. 12. 2017 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Vladimíry Hájkové a soudců JUDr. Romana Bárty a Mgr. Ondřeje Vítů v trestní věci **obžalovaného** [REDACTED], narozeného [REDACTED] v [REDACTED],

pro přečin porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1 tr. zákoníku,

o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 12. 2016, č. j. [REDACTED],

takto:

Z podnětu odvolání obž. [REDACTED] se podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu napadený rozsudek v celém rozsahu zrušuje.

Podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu se znovu rozhoduje takto:

Obžalovaný

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] narozený [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED], [REDACTED] adresa pro doručování [REDACTED]

uznává se vinným tím, že

v době nejméně od 24. 12. 2013 do 29. 1. 2015 v [REDACTED], v [REDACTED], v místě svého bydliště či jinde veden záměrem umožnit sledování televizního vysílání dalším jemu neznámým osobám bez úhrady televizních poplatků opakovaně jako hlavní správce a administrátor provozoval prostřednictvím internetové sítě webové stránky pod názvem [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], na nichž bez souhlasu oprávněných subjektů uveřejňoval program nejméně televizních stanic DIGI SPORT 3, NOVA SPORT, SLOVAK SPORT 1, SLOVAK SPORT 2, SLOVAK SPORT 3, a to tak, že v prostoru vyhrazeném pro své stránky umístil a ponechal odkazy umožňující přístup na jiné webové stránky tak, že kdokoliv k nim mohl mít prostřednictvím stránky

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Vomelová

přístup na místě a v čase podle své vlastní volby počítačovou sítí internet, se srozuměním, že odkazované webové stránky obsahují nelegální vysílání sportovních pořadů, k nimž drží licenční práva jiné subjekty, přičemž [REDAKCE] takto konal vědomě, aniž by sám byl držitelem souhlasu vlastníka či držitele licence vysílacích práv, to vše nejméně ke škodě společností:

- DIGI Czech Republic, s.r.o., IČ 27569390, se sídlem Holandská 854, 639 00 Brno,
- CET 21 spol. s r.o., IČ 45800456, se sídlem Kříženeckého nám. 1078, 152 00 Praha,
- Slovak Sport, s.r.o., IČO 36358037, se sídlem Piaristická 2, Nitra, 949 01, Slovenská republika,

přičemž takto činil po delší dobu, bez oprávnění k výkonu práva vysílání užít uděleného mu smlouvou vlastníkem či držitelem licence vysílacích práv, a v rozporu s právem dílo užít tak porušil zejména ustanovení § 12 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, když dílo neoprávněně veřejnosti sděloval přenosem televizního vysílání díla (§ 12 odst. 1, 4 písm. f), § 22 a § 84 odst. 1, 2 autorského zákona),

tedy

neoprávněně zasáhl, nikoli nepatrně, do zákonem chráněných práv k televiznímu vysílání,

tím spáchal

prečin porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 270 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šest) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 14 (čtrnáct) měsíců.

Podle § 70 odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci a to 1 kusu notebooku zn. ACER ASPIRE 5742G, výrobní číslo [REDAKCE].

Podle § 70 odst. 6 tr. zákoníku připadá propadlá věc státu.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškození:

- 1) DIGI Czech Republic, s.r.o., IČ: 27569390, se sídlem Holandská 854, 639 00 Brno, a
- 2) Slovak Sport, s.r.o., IČ: 36358037, se sídlem Piaristická 2, Nitra, 949 01, Slovenská republika.

odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu (per analogiam) se Česká televize Kavčí hory, IČ: 00027383, se sídlem Na Hřebenech II 1132, 147 00 Praha, s uplatněným a nepřiznaným nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem rozhodl Okresní soud v Českých Budějovicích takto:

Obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Vomelová

je vinen, že

v době nejméně od 24. 12. 2013 do 29. 1. 2015 v [REDAKCE], v [REDAKCE], v místě svého bydliště či jinde veden záměrem umožnit sledování televizního vysílání dalším jemu neznámým osobám bez úhrady televizních poplatků opakovaně jako hlavní správce a administrátor provozoval prostřednictvím internetové sítě webové stránky pod názvem [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], a to televizních stanic DIGI SPORT 3, NOVA SPORT, ČT 1, ČT 4, SLOVAK SPORT 1, SLOVAK SPORT 2, SLOVAK SPORT 3 a dalších, a to tak, že v prostoru vyhrazeném pro své stránky umístil a ponechal odkazy umožňující přístup na jiné webové stránky tak, že kdokoliv k nim mohl mít prostřednictvím stránky přístup na místě a v čase podle své vlastní volby počítačovou sítí internet, aniž by řádně uhradil licenční poplatek, a takto umožňoval sledování licencovaného televizního vysílání sportovního charakteru, k němuž drží licenční práva jiné subjekty, přičemž [REDAKCE] takto konal vědomě, aniž by sám byl držitelem souhlasu vlastníka či držitele licence vysílacích práv, to vše ke škodě společnosti:

- DIGI Czech Republic, s.r.o., IČ 27569390, se sídlem Holandská 854, 639 00 Brno,
- CET 21 spol. s r.o., IČ 45800456, se sídlem Kříženeckého nám. 1078, 152 00 Praha,
- Česká televize Kavčí hory, IČ 00027383, se sídlem Na Hřebenech II 1132, 147 00 Praha,
- Slovak Sport, s.r.o., IČO 36358037, se sídlem Piaristická 2, Nitra, 949 01, Slovenská republika,

přičemž takto činil po delší dobu, bez oprávnění k výkonu práva vysílání užít uděleného mu smlouvou vlastníkem či držitelem licence vysílacích práv, a v rozporu s právem dílo užít tak porušil zejména ustanovení § 12 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, když dílo neoprávněně veřejnosti sděloval přenosem televizního vysílání díla (§ 12 odst. 1, 4 písm. f), § 22 a § 84 odst. 1, 2 autorského zákona),

tedy

neoprávněně zasáhl, nikoli nepatrně, do zákonem chráněných práv k televiznímu vysílání,

tím spáchal

přčin porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi dle § 270 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 270 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šest) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se **výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 14 (čtrnáct) měsíců.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci** a to 1 kusu notebooku zn. ACER ASPIRE 5742G, výrobní číslo [REDAKCE].

Podle § 70 odst. 6 tr. zákoníku připadá propadlá věc státu.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se toto poškození odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních:

- 1) Česká televize Kavčí hory, IČ: 00027383, se sídlem Na Hřebenech II 1132, 147 00 Praha,
- 2) DIGI Czech Republic, s.r.o., IČ: 27569390, se sídlem Holandská 854, 639 00 Brno,
- 3) Slovak Sport, s.r.o., IČ: 36358037, se sídlem Piaristická 2, Nitra, 949 01, Slovenská republika.

2. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný [REDAKCE] v zákonem stanovené lhůtě odvolání. Podaným opravným prostředkem se domáhá zrušení odsuzujícího výroku a vydání rozhodnutí nového, jímž by byl obžaloby z důvodu podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěn. Alternativně je odvolatelem podán návrh na vrácení věci soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.
3. V odůvodnění podaného odvolání obžalovaný [REDAKCE] opakuje svou obhajobu, udává, že televizní linky nevytvořil, nýbrž je toliko „přetáhl“ na vytvořenou stránku jako odkaz. Pakliže tyto uživatel internetu použil, vznikl tak právní vztah mezi ním a subjektem, který televizní program vysílal.
4. Podle odvolatelova náhledu učinil okresní soud na podkladě provedených důkazů nesprávné skutkové závěry. V této souvislosti obžalovaný zdůraznil, že díla nikterak neupravoval ani je

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Vomelová

nekopíroval. Jeho činnost spočívala pouze v tom, že odkazoval na televizní linky, na nichž byla díla vysílána. Takové jednání označil odvolatel za legální s poukazem, že k televiznímu vysílání se mohl na internetu dostat každý.

5. Na podporu své argumentace obžalovaný [REDAKCE] odkázal na označená rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie. Zdůraznil, že nebyl-li k výkonu vytýkané mu činnosti veden snahou o dosažení zisku, nelze umístění hypertextových odkazů na vytvořené webové stránky, byť za absence souhlasu nositele autorského práva, kriminalizovat. V této souvislosti je poukazováno na rozsudek Soudního dvora ze dne 8. 9. 2016 vydaného ve věci touto soudní institucí vedené pod sp. zn. C-160/15.
6. Podle § 254 odst. 1 tr. řádu odvolací soud, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo odvolání podáno, přezkoumá dále také správnost postupu řízení, které jejich vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo odvolání podáno.
7. Podá-li oprávněná osoba odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud podle § 254 odst. 3 tr. řádu v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům odvolání podáno.
8. Krajský soud ve smyslu výše citovaných zákonných ustanovení, s přihlédnutím k námitkám podaného odvolání, přezkoumal napadený rozsudek, přezkoumal dále také správnost postupu řízení, které jeho vyhlášení předcházelo. Učinil pak následná zjištění a závěry:
9. V řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, neshledal senát odvolacího soudu žádných vad, důsledkem kterých by byla porušena práva obžalovaného [REDAKCE] na obhajobu a spravedlivý proces. Obžalovanému se dostalo veškerých zákonu odpovídajících ponaučení, v rámci konaného hlavního líčení byl vyslechnut, po postupném provedení jednotlivých důkazů mu byla dána možnost k těmto se vyjádřit. V konaném trestním řízení byl obžalovaný obhajován obhájci, které ke svému zastoupení zplnomocnil.
10. Okresní soud na podkladě provedených důkazů učinil v dané trestní věci následně citované skutkové a právní závěry.

„Ať obžalovaný nerozporoval podstatu jednání, které mu bylo kladeno za vinu, a doznal se k tomu, že jako administrátor s cílem umožnit sledování televizního vysílání dalším jemu neznámým osobám, které by neměly k takovému vysílání jinak přístup, provozoval prostřednictvím internetu webové stránky v rozsudečném výroku přesně uvedené a umístil v nich odkazy umožňující přístup na jiné webové stránky tak, že kdokoli k nim mohl mít přístup a sledovat tak licencované televizní vysílání především sportovního charakteru, aniž by sám obžalovaný vlastnil licenční práva či měl souhlas držitele či vlastníka této licence vysílacích práv, avšak vyhradil se proti tomu, že tato jeho vyvíjená činnost by měla odporovat zákonu a porušovat autorská práva specifikovaných subjektů. Argumentoval rozhodnutími Evropského soudního dvora, konkrétně ze dne 8.9.2016, ECLI:EU:C:2016:644. Soud tedy konstatuje, že za prokázaná má skutková tvrzení obsažená v podané obžalobě, které převzal do rozsudečného výroku. Své závěry opírá nejen o výpověď obžalovaného, ale především o všechny provedené listinné důkazy, které jednoznačně potvrzují aktivity obžalovaného ve světě Internetu a provozování www stránek jeho osobou (a soud v tomto směru na ně odkazuje), a tyto koreluje s výpovědí obžalovaného, když jediná výhrada, kterou obžalovaný v tomto směru učinil, byla, že nebyl administrátorem www stránek s názvem [REDAKCE], když soud tuto výtku akceptoval. Soud má za to, že ohledně skutkových zjištění není závěr soudu s postojem a vyjádřeními obžalovaného v zásadním rozporu.

Samozřejmě hodnocení soudu a obžalovaného se výrazně rozcházejí v otázce právního posouzení konání, kterého se obžalovaný dopouštěl. Obžalovaný je přesvědčen, že jednání, kterého se dopustil, není protiprávní, respektive postižitelné normami práva trestního. Soud se naopak ztotožnil s právní argumentací obžaloby a má za to, že obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty přechmu porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1 tr. zákoníku Jedná se o trestněprávní normu s blanketovou dispozicí, a proto je zapotřebí vždy uvést, jaká konkrétní ustanovení příslušného zákona byla protiprávním jednáním pachatele porušena. V souzeném případě soud ve skutkové větě odkazuje na ustanovení § 12, § 22 a § 84 zákona č. 121/2000 Sb., autorského zákona, když není pochyb, že právo na přenos televizního vysílání díla (§ 22) požívá ochrany tohoto zákona a je součástí tzv. majetkových práv. Soudem v rámci dokazování bylo prokázáno, že obžalovaný jako správce a administrátor provozoval několik webových stránek, kde v prostoru vyhrazeném pro své stránky umístil tzv. embedded linky, neboli odkazy umožňující přístup k vysílání licencovaných televizních stanic, aniž by k tomu měl souhlasy nositelů licenčních práv nebo splnil

jiné zákonem předpokládané podmínky (včetně brazení licenčních poplatků), a takové jednání naplňuje znak „neoprávněný“ „zásah do zákonem chráněných práv k televiznímu vysílání vymezených v § 22 autorského zákona. Pokud jde o naplnění znaku „několik nepřetržitě“ „zásahu do práv k televiznímu vysílání, je v tomto případě odůvodněn obdobím, po které obžalovaný svou činnost vyvíjel (ta odpovídá a je průkazná z listinných důkazů dokumentující činnost obžalovaného), jakož i množství webových stránek, prostřednictvím nichž takto konal. Subjektivní stránka tohoto přechodu vyžaduje úmyslné zavinění pachatelem (ať už ve formě přímého či nepřímého úmyslu). Úmysl pachatele se musí vztahovat i na jeho vědomí, že jde o televizní vysílání, není však nutné, aby pachatel znal přesný rozsah uvedených práv nositelů vysílacích práv tak, jak jsou vymezena zákonem. Postačí, že pachatel si je alespoň v hrubých rysech vědom tobo, že nakládá s televizním vysíláním, které je chráněno autorským právem. Při posuzování, zda se obžalovaný dopustil činu úmyslně, je třeba vycházet mimo jeho vlastní výpovědi, zejména z rozboru jeho konkrétního jednání s přihlédnutím k motivu tohoto jednání, jakož i ke všem dalším skutečnostem a okolnostem vyplývajícím z provedeného dokazování (viz komentář trestního zákoníku, C.H.Beck 2012). Soud je přesvědčen, že obžalovaný jednal přinejmenším v úmyslu nepřímém (§ 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku). Z dokazování vyplynulo, že se obžalovaný zejména v období studií (které spadá do sledovaného období) velmi aktivně zapojil do světa Internetu - veřejné počítačové sítě, otázky fungování hostingu ho zajímaly, byl zřizovatelem a správcem webových stránek, a při znalosti jejich fungování a povahy zcela vědomě na nich uveřejňoval odkazy na licencované (tedy brazené) televizní vysílání s cílem zpřístupnit jeho obsah komukoliv, kdo o to projevil zájem. Pakliže obžalovaný odkazoval na rozhodnutí Evropského soudního dvora – viz shora, soud má za to, že na žalovanou trestní věc toto rozhodnutí nedopadá a naopak odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.2.2013, sp.zn. 8 Tdo 137/2013, které na problematiku projednávané trestné činnosti bez výhrady cílí.“

11. Po zohlednění odvolatelské argumentace nemohlo být dokazování označeno za úplné. Senát odvolacího soudu proto přistoupil k jeho doplnění tak, aby byl zajištěn dostatečný podklad pro meritorní rozhodnutí.
12. Patří se především uvést, že vzhledem k vymezení skutku lze procesní postavení poškozeného subjektu v posuzované trestní věci přiznat toliko v rozsudečném výroku označeným osobám, jakkoli se z obsahu spisového materiálu podává, že obžalovaný [REDAKCE] mohl porušovat vysílací práva i dalších organizací. Napadený rozsudek je přezkoumáván z podnětu odvolání podaného výhradně jen ve prospěch obžalovaného. Jeho pozici tak nelze jakkoli zpřísnit. Rozšíření skutkového děje o jednání obžalovaným konaného na úkor dalších poškozených subjektů je proto vyloučeno.
13. V návaznosti na odvolatelskou argumentaci bylo prověřováno, zda jím na webových stránkách, které vytvořil a administroval, anoncované televizní programy byly oprávněným subjektem bez poplatku či jiného omezení určeny široké veřejnosti či zda tyto byly určeny jen konkrétním subjektům, a to na podkladě s těmito sjednaného právního vztahu. Toliko takové televizní programové vysílání, které je upraveno právním vztahem sjednaným mezi subjektem, který jej vysílá a jejich příjemcem (uživatelé), podléhá ochraně autorských práv.
14. K výše uvedenému, jež je pro posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného [REDAKCE] stěžejní, bylo i dílem z krajským soudem doplněného dokazování zjištěno následné:
15. Produkt obchodní společnosti DIGI Czech Republic, s.r.o. (dnes YOLT Services s.r.o.), tedy televizní vysílání šířené prostřednictvím satelitního systému, mohl sdílet toliko smluvní partner uvedené společnosti, pro něhož bylo po instalaci satelitního systému dekodováno zajištění chránící neoprávněný přístup k vysílacímu signálu. Službu tak mohl užívat výhradně jen smluvní partner dříve označené korporace, a to prostřednictvím přiděleného satelitního zařízení po úhradě pravidelných, zpravidla měsíčních, plateb (viz obsah zprávy vyžádané odvolacím soudem).
16. Ze zpráv podaných obchodní společností CET 21 spol. s r.o. se podává, že provozovateli streamu (webových stránek odkazujících na televizní vysílání uvedeného subjektu) neudělila pro šíření či zprostředkování televizních programů souhlas. Po zjištění funkčnosti streamového vysílání bylo majitelem vysílacích práv televizního programu NOVA SPORT vysílání označeno za nelegální (viz čl. 33 a 382 spisu).
17. Toliko Česká televize se prostřednictvím pracovnice právního úseku, jež byla obeznámena s podstatou objasňovaného skutku, vyjádřila tak, že prostřednictvím „iVysílání“ šíří část pořadů vysílaných na svých televizních programech, přičemž tyto stránky jsou bez omezení (bez registrace či povinné platby televizního poplatku) určeny všem uživatelům internetu (viz obsah

zprávy vyžádané odvolacím soudem).

18. Obchodní společnost Slovak Sport s.r.o. je aktuálně v konkurzu. Z vyjádření tehdejšího jednatele uvedeného subjektu se podává, že televizní signál jím vysílaný byl určen výhradně jen pro smluvního provozovatele kabelové televize či uživatele placených webových stránek. Právě zástupce obchodní společnosti Slovak Sport s.r.o. podával v České republice trestní oznámení ve věci neoprávněného šíření svého televizního vysílání.
19. Z výše označených důkazů se podává, že ze strany obžalovaného, který prostřednictvím vytvořených webových stránek umožňoval uživatelům internetu bezplatně a za absence i jiného omezení užívat televizní programy vysílané obchodní společností DIGI Czech Republic s.r.o., CET 21 spol. s r.o. a Slovak Sport s.r.o., šlo o nelegální činnost.
20. Z odsuzujícího výroku byl na podkladě doplněného dokazování vypuštěn obžalovaným vytvořený hypertextový či embedovaný odkaz na televizní stanice ČT 1 a ČT 4, a to pro tyto důvody:
21. V daném stádiu řízení již nelze prokázat, jaké konkrétní pořady televizní stanice ČT 1 a ČT 4 obžalovaný [redacted] dříve uvedeným postupem umožňoval uživatelům internetu sledovat. Nelze tak vyloučit, že šlo o pořady, jež Česká televize vysílá volně bez jakéhokoli omezení.

Pro tento případ se patří aplikovat následně citované závěry rozsudku Soudního dvora ze dne 13. 2. 2014 vydaného ve věci touto soudní institucí vedené pod sp. zn. C-466/12:

„Veřejnost, které je určeno prvotní sdělení, je zastoupena všemi potenciálními návštěvníky webové stránky, neboť vzhledem k tomu, že přístup k dílu na této stránce nepodléhá žádnému omezujícímu opatření, mohou mít k takovému dílu volný přístup všichni uživatelé internetu (viz část 26 rozsudku).“

Pokud všichni uživatelé jiné stránky, kterým byla dotčená díla sdělena prostřednictvím hypertextového odkazu, mohli mít přímý přístup k dílu na stránce, na které bylo toto sděleno prvotně, a to bez zásahu provozovatele této jiné stránky, je třeba mít za to, že uživatelé stránky spravované odlišným provozovatelem jsou potenciálními adresáty prvotního sdělení a tedy součástí veřejnosti, kterou nositelé autorského práva brali v potaz při udělení svolení k prvotnímu sdělení (viz část 27 rozsudku).“

Svolení nositelů autorského práva ke sdělování veřejnosti není při neexistenci nové veřejnosti nutné (viz část 28 rozsudku).“

22. Obžalovaný [redacted] při výslechu, který byl v odvolacím řízení proveden, uvedl, že není schopen rozlišit, na jaké televizní programy na provozovaných webových stránkách, které založil, vytvořil toliko prostý odkaz (odkaz, jehož užitím dochází k přenesení uživatele na jinou webovou stránku) či tzv. embedovaný odkaz, při němž se objekt odkazu stává přímou součástí původní stránky, tedy dochází k přenosu díla ze stránky původní na stránku, na níž je odkaz zveřejněn. Uvedl, že při vytvoření webové stránky užíval oba odkazující způsoby, kdy právě druhý z nich byl příčinou poruchovosti vysílání, jež mu byla uživateli internetu vytýkána. V této souvislosti byla zajištěna četná korespondence obžalovaného s uživateli jeho webových stránek. Obžalovaný nepopřel, že v komunikaci s nimi předstíral, že je subjektem provozujícím legální televizní vysílání. O své osobě hovořil v množném čísle, činil přísliby na zkvalitnění a rozšíření služeb.
23. Obžalovaný [redacted] vypověděl, že nebyl uživatelem služeb poskytovaných obchodní společností DIGI Czech Republic s.r.o., dříve však využíval placené služby poskytované společností Slovak Sport s.r.o. Je-li zjišťováno, že první z uvedených subjektů měl vysílání pro neplátce zakódováno a ohledně dalšího subjektu obžalovaný věděl, že jde o službu placenou, musel tak být srozuměn s tím, že se dopouští nelegální činnosti. Další zjištění potvrzující vědomost obžalovaného [redacted] o nelegálnosti svého konání budou

rozvedena následně.

24. Obžalovaný [REDACTED] při svém výslechu popřel, že by sám dílo, jehož obsah je chráněn autorskými právy, oprávněně osobě ukradl, tedy že by vědomě překonal opatření zamezující přístup k dílu (k televiznímu programu) mimo okruh oprávněných osob. K tomu uvedl, že na internetu našel televizní kanály, které nemusel dekódovat. Tyto byly v internetové síti zveřejněny neoznačenou osobou. Na tyto televizní kanály na svých stránkách odkazoval.
25. K posledně uvedenému se opětovně patří poukázat na skutečnost, že obžalovaný měl osobní zkušenost, že televizní kanály vysílané obchodní společností Slovak Sport s.r.o. jsou placené. Je také zjišťováno, že dne 2. 2. 2014 byl obžalovaný prostřednictvím e-mailové pošty upozorněn [REDACTED] zastupujícím obchodní společnost SPI International, že na svých webových stránkách nelegálně streamuje programy televizního kanálu FILMBOX (viz č.l. 454). K tomu obžalovaný uvedl, že na podkladě tohoto upozornění odkazy na uvedený televizní kanál na provozovaných webových stránkách odstranil. V další nelegální činnosti však dle soudem učiněných zjištění pokračoval i nadále.
26. K dotazu soudu obžalovaný [REDACTED], který se zjevně před uživateli svých webových stránek prezentoval jako podnikatel mající vysílací práva k televizním programům, na něž odkazoval, uvedl, že měl ambici do budoucna vykonávanou činnost zlegalizovat a po získání patřičných licencí tuto provozovat jako výdělečné podnikání. Obsahem č.l. 456-457 jsou dopisy obžalovaným adresované registrovaným osobám jeho webových stránek, jimiž tyto vyzývá k úhradě členského měsíčního poplatku 50 Kč na svůj bankovní účet (pozn. totožnost účtu je zřejmá na podkladě zprávy ČSOB a.s., jež je založena na č.l. 239 spisu). V případě nezaplacení poplatku má být účet registrovaného člena pozastaven. V této souvislosti jsou adresáti vyrozumíváni, že za registraci získají přístup i na televizní program Slovak Sport v HD, dále FILMBOX v HD a FILMBOX EXTRA 1. Adresát je vyzýván k vytvoření placené registrace do dne 4. 5. 2013. K tomuto důkazu, který byl zajištěn z notebooku obžalovanému [REDACTED] patřícího (viz č.l. 442-443), obžalovaný uvedl, že dopis, jehož autorství nepochybně, adresátům nikdy neodeslal. Vysvětlil, že bylo jeho záměrem založit podnikání totožného obsahu, v jakém je dnes distribuováno televizní vysílání, kupř. společností O2.
27. Na podkladě výše rozvedených zjištění lze shrnout následné:
- Je obecně známo, že příjem televizního vysílání je až na výjimky zpoplatněnou službou. Zejména za sportovní přenosy jsou subjekty, majícími k nim vysílací práva, hrazeny vysoké poplatky. Ostatně i obžalovaný [REDACTED] měl osobní zkušenost s tím, že za příjem vysílání distribuovaného licenčním partnerem vlastníka vysílacích práv obchodní společností Slovak Sport s.r.o. musel uhradit požadovaný poplatek. Navzdory této své vědomosti, navzdory tomu, že byl dalším ze subjektů majícím oprávnění k legálnímu vysílání již dne 2. 2. 2014 upozorněn na nelegálnost svého počínání, v tomto pokračoval.
28. Jakkoli obžalovaný své pachatelství na dříve popsané činnosti nepochybně, odmítá, že by za tuto měl nést trestní odpovědnost. Činí tak s argumentací, že toliko odkazoval na televizní programy, a to ať již odkazem prostým či prostřednictvím embedovaného linku, které byly nelegálně zveřejňovány někým jiným. Obhajoba obžalovaného, že toliko participoval na věci – na díle, jež je objektem ochrany autorských práv, které oprávněnému vlastníku či držiteli licence odcizil někdo jiný, jej vyvinít nemůže. Svým vyjádřením, že do budoucna hodlal svou činnost legalizovat, pro tuto chtěl získat licence, dokládá, že byl srozuměn s tím, že jeho počínání legální není. Z webových stránek, které obsahovaly odkazy i na nelegální vysílání televizních programů, měl obžalovaný drobný příjem z reklamy (viz zjištění učiněná ze zprávy obchodní společnosti ETARGET CZ s.r.o. na č.l. 260-261).
29. Dílčí odchylka skutkových závěrů odvolacího soudu, jež je činěna na podkladě dříve rozvedených

důkazů, nikterak neovlivňuje závěry právní, které v odůvodnění napadeného rozsudku přiléhavě rozvedl okresní soud. Vyšší než-li nepatrný neoprávněný zásah obžalovaného [REDAKCE] do zákonem chráněných práv k televiznímu vysílání je naplněn jednak rozsahem obžalovaným spáchané trestné činnosti, jednak dobou, po níž se této, a to i navzdory varování jednoho z poškozených subjektů, dopouštěl a v neposlední řadě i okolností, že nelegální činností zamýšlel dosahovat i finanční profit.

30. Dříve rozvedená zjištění učiněná z doplněného dokazování podporují závěry okresního soudu o formě zavinění obžalovaného [REDAKCE] na následku spáchaného jím činu. V tomto směru tak lze jen odkázat na argumentaci soudu prvního stupně rozvedenou v odůvodnění napadeného rozsudku.
31. S ohledem na výše uvedené i senát odvolacího soudu uzavírá, že obžalovaný [REDAKCE] tím, že neoprávněně zasáhl, nikoli nepatrně, do zákonem chráněných práv k televiznímu vysílání, naplnil znaky přečinu porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1 tr. zákoníku.
32. Za trestný čin, jehož se obžalovaný [REDAKCE] dopustil, lze uložit trest odnětí svobody až na dva roky, zákaz činnosti nebo sankci propadnutí věci. Uložení mírného výchovného trestu, stanoveného toliko v první čtvrtině zákonných možností s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu vyměřenou jen zcela nepatrně nad spodní hranici rozpětí zákonné trestní sazby odůvodnil okresní soud dosavadní bezúhonností obžalovaného a pachatelovým věkem, který se blíží věku osob mladistvých. Lze-li uvedené argumentaci jen přitakat, ukládá odvolací soud obžalovanému postih totožného druhu a rovněž tak stejné výměry. Zcela přiléhavé pak je potrestání obžalovaného sankcí propadnutí věci, již je postižen předmět, který jím byl ke spáchání trestné činnosti používán, jak je tento specifikován v rozsudečném výroku.
33. Žádný z poškozených subjektů proti odkazujícímu výroku podaným opravným prostředkem nebrojí, tento se tak patří jen zopakovat. Toliko Česká televize, ohledně níž byly dílčí útoky, jimiž měl být uvedený subjekt trestnou činností obžalovaného dotčen, z rozsudečného výroku vypuštěny, je na občanskoprávní řízení s uplatněným a nepřiznaným nárokem na náhradu škody odkazována analogickým postupem podle § 229 odst. 3 tr. řádu.
34. Pro veškeré výše rozvedené důvody bylo z podnětu odvolání obžalovaného [REDAKCE] rozhodnuto, jak ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr. ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto

označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice dne 14. 12. 2017

JUDr. Vladimíra Hájková, v. r.
předsedkyně senátu